

Іващук О.В., Юрій Р.Ф.

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Специфіка професії лікаря полягає у тому, що із закінченням медичного університету його навчання не завершується. Щоб підтримати належний фаховий рівень, лікар продовжує вчитися, знайомитися з важливими відкриттями в галузі медицини, засвоювати інформацію щодо нових підходів у лікуванні та діагностиці. Своєчасно отримати нові знання, раціонально використовувати свій час, зменшити витрати на отримання нової інформації практикуючому спеціалістові дозволить впровадження дистанційних технологій в систему підвищення кваліфікації лікарів. Доцільно також використовувати елементи дистанційного навчання у підготовці студентів-заочників. Але формування навчального матеріалу в електронному вигляді і перетворення традиційних форм занять в телекомунікаційні, ще не є дистанційним навчанням.

Суть поняття дистанційного навчання розкрита в працях А. Андреева, І. Бацуровської, В. Кухаренко, А. Хуторського. Впровадженню дистанційної форми в навчальний процес за допомогою дистанційних платформ ATutor, Claroline, Live@EDU, Moodle, SharePointLMS, eFront, Lotus Learning Space, Blackboard Learning System, e-University, Redclass, Прометей, Віртуальний Університет, Веб-клас ХІІІ, Гекадем присвячено дослідження Б. Демиди, І. Копил, С. Сагайдака, О. Іващук, Л. Радзіховської, С. Сисоевої, К. Осадчої.

Метою роботи є з'ясування переваг та недоліків дистанційного навчання у вищих медичних навчальних закладах.

Дистанційне навчання – це новий засіб реалізації процесу навчання, заснований на використанні сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій, які дозволяють навчатись на відстані без посереднього, особистого контакту між викладачем і студентом.

Сучасні інформаційні технології дозволяють учасникам дистанційного навчання: досить швидко передавати інформацію будь-якого виду (текстову, графічну, звукову, візуальну тощо) та обсягу на значні відстані; редагувати інформацію зі свого робочого місця; спілкуватися і консультуватися з різними фахівцями та своїми викладачами через мережу Інтернет; оперативно взаємодіяти у реальному часі (брати участь в операціях, навчальних тренінгах, конференціях). Що забезпечує доступність і відкритість дистанційного навчання, тобто дозволяє лікарю вчитися практично все життя у зручний час, без спеціальних відряджень. Надає можливість обирати відразу кілька курсів у різних університетах та в різних країнах.

Значною перевагою дистанційного навчання є його індивідуальний характер. Студент сам обирає темп навчання, послідовність навчального матеріалу, може потрібну кількість разів повернутися до окремої теми, документувати процес навчання, зберігати листування з викладачем, має

можливості до творчого самовираження, стає учасником спільноти фахівців з певної спеціальності.

Крім зазначених переваг дистанційне навчання має і свої недоліки. Воно накладає ряд вимог до організації навчального процесу. Якість отриманих знань залежить від ефективності організації занять, методичної якості матеріалів, міри володіння викладачем та студентом сучасними інформаційними технологіями, наявності у студента персонального комп'ютера з необхідним програмним забезпеченням, підключеного до мережі Інтернет. У порівнянні з традиційним навчанням планування та опрацювання інформації для дистанційних курсів є більш складним для викладача. Такий курс вимагає більшої гнучкості, детальнішої проробки змісту, ретельнішого планування, підтримки студентів.

Оскільки, дистанційні курси орієнтовані на самостійну роботу студентів, то результат навчання значною мірою залежить від його відповідальності та вміння організувати свою роботу.

Зазначена форма навчання передбачає очну екзаменаційну сесію, що пов'язано з проблемою аутентифікації користувача при перевірці знань. Вона частково вирішується встановленням відеокамер і відповідного програмного забезпечення.

Ще однією важливою проблемою є те, що підготовка лікарів включає значну кількість лабораторних робіт, заміна яких комп'ютерними симуляторами є досить дорогою.

Таким чином, дистанційне навчання у вищих медичних навчальних закладах є альтернативою, а не заміною традиційної освіти. Воно покликане забезпечити доступність освіти за умови збереження її якості.